

ZPRAVODAJ

PRAŽSKÉHO SENIORÁTU ČESKOBRASTRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

leden 2021

Pastorální konference

* Lednová **pastorální konference** proběhne on-line formou v úterý 12. ledna, výjimečně **od 10:00 do 12:00 hod.** Úvodní pobožnost povede Jordan Tomeš. V druhé části programu od 11:00 hod. otevřeme s hostem Simonem Pánkem, ředitelem Člověka v tísní, novou tematickou řadu, ve které budeme srovnávat jiné obory s církví. Co se my můžeme naučit z jiné oblasti, v čem můžeme být druhým inspirací my? Tentokrát půjde o oblast neziskových organizací. Adresu k připojení obdrží obvyklí účastníci e-mailem, další případní zájemci si ji mohou vyžádat u R. Mazura.

Z církve

* Seniorátní výbor v rámci grantového systému ČCE vyhlašuje **výzvu k podávání žádostí o podporu mikroprojektů pro rok 2021.** Výzva je spolu s formulářem žádosti a pravidly grantové soutěže vystavena na webu Pražského seniorátu a rovněž na adrese:

<http://mikroprojekty-ps.sweb.cz>

Žádosti podávejte seniorátnímu výboru do 31. ledna, případné dotazy směřujte na adresu grantové komise:

mikroprojekty-ps@seznam.cz

Mládež

* Aktuality o činnosti mládeže můžete sledovat [na jejím webu](#) nebo na jejím [profilu na Facebooku](#)
Pražská evangelická mládež.

K zamyšlení

Nechal by se Ježíš očkovat?

Když vyšel ze synagogy, vstoupil s Jakubem a Janem do domu Šimonova a Ondřejova. Šimonova tchyně ležela v horečce... Přistoupil k ní, vzal ji za ruku a pozvedl ji. Horečka ji opustila... Když nastal večer a slunce zapadlo, přinášeli k němu všechny nemocné a posedlé.

(Marek 1,29-32)

V první kapitole Markova evangelia najdeme pozoruhodný popis Ježíšovy čtyřadvacetihodinovky v galijském městečku Kafarnaum. Přeloženo do našich reálií: návštěva kostela, posezení u kafe a oběda po bohoslužbách, večerní kázání s modlitbami za nemocné, ranní chvilka ztišení, přesun do dalšího města...

Tuto zprávu lze považovat za modelový popis Ježíšovy veřejné činnosti. Učíme se z ní od Ježíše mj. základním způsobům, jak vyjádřit druhým lásku (boží i lidskou): zájmem a péčí o jejich zdraví a životem ve společenství, kde sdílíme své životní starosti i radosti, společnou důvěru v Boha, prostřený stůl... I chvíle samoty jen s Pánem Bohem potřebujeme, ale právě jen chvíle.

Za nejhorší na současné globální pandemii považují právě to, že krade lidem zároveň zdraví a možnost být spolu. A ještě hůře: Že jí zatlačení do kouta volíme jedno proti druhému, přičemž víme, že v důsledku své volby prvního možná právě ztrácíme to druhé. Takže

bych se neostýchal použít slova M. Luthera, který o jedné epidemii své doby napsal: „Z Božího dopuštění na nás nepřítel vypustil jedovatou a smrtelnou nákazu“.

Nevím, zda by se Ježíš nechal očkovat proti koronaviru. Přiznávám, že nadpis je jen vějíčkou lákající k přečtení této malé úvahy. A spoléhaje na pochopení a velkorysost laskavého čtenáře nechávám tuto otázku nezodpovězenou.

Já sám se ovšem naočkovat nechám, hned jak to bude možné. Svým maličkým dílem se tak pokusím přispět k vyprázdňení aktuálně přeplněných nemocničních kovidových oddělení, k zvolnění těch, kdo o nemocné pečují, k návratu celé naší společnosti k normálnímu běhu. Abychom byli zbaveni fatální nutnosti volit mezi zdravím a vzájemnou blízkostí. Abychom mohli opět společně žít jak ve vzájemném ohledu týkajícího se našeho zdraví, tak v blízkosti druhým, nejen u prostřeného stolu a na společné cestě víry.

Pane Bože,

prosíme o zdraví, pro sebe i pro lidi kolem nás. Prosíme o blízkost druhých, pro život i víru. A dej, ať se prostřednictvím darů zdraví a společenství přiblížíme k největšímu daru tvé lásky a blízkosti. Amen.

Roman Mazur